

МОТИВИ към РЕШЕНИЕ № 549/12.07.2023г., по

НЧД № 3548/2023г. на СГС, НО, 7 състав

Производството е по реда на глава V от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест (ЗЕЕЗА).

Образувано е по повод Европейска заповед за арест (ЕЗА) издадена на 16.06.2023 г. от Зам.окръжен прокурор към Окръжен съд-гр. Бордо, Република Франция, по прокурорска преписка 19031000175, № на разследването: ЛСВЛ619/03 спрямо обявления за международно издирване **Т.С.Г., роден на ***** г., ЕГН *******, българин, с българско гражданство, неосъждан, адрес гр. София, жк. ***** за провеждане на наказателно преследване за извършени от него престъпления в периода от 24. Ноември 2016 г. до 13 април 2022 г. както следва : по член 225-5, 225-6, 225-7, 225-8, 225-20, 225-21, 225-24, и 225- 25 от НК на Франция, а именно **сводничество спрямо множество лица, осъществено в организирана престъпна група**; членове 137-71, 225-4-1, 225-4-3, 225-20, 225-21 и 225- 25 от НК на Франция, а именно **трафик на хора в организирана престъпна група**; членове 450-1, 450-3, и чл. 450-5 от НК на Франция, а именно **сдружение с престъпни цели** и членове 324-1, 324-2, 324-3, 324-4, 324-5, 324-6, 324-7 и 324-8 от НК на Франция, а именно **изпирание на пари в организирана престъпна група**.

В производството пред СГС, исканото лице заявява, че не желае незабавно предаване на Френските власти, както и че не се отказва от Принципа на особеността.

В съдебно заседание представителят на СГП моли да бъде уважено искането на чуждата държава, като се допусне изпълнение на ЕЗА и да се вземе МНО „Задържане под стража“ до фактическото предаване на лицето.

Защитата на исканото лице моли да не се допуска изпълнение на ЕЗА, независимо, че същата отговаря на формалните изисквания, тъй като съпричастността на Г. към инкриминираното деяние не била доказана. Защитата сочи, че същият е бил непълнолетен към началото на посочения в ЕЗА период и с оглед възрастта му и обстоятелството, че същият е бил преимуществено в Република България, не можело да се направи извод, че е участвал в извършване на деянията.

Исканото лице Г. се присъединява към казаното от неговия адвокат

В последната си дума, исканото лице Г. заявява, че желае да му бъде наложена по-лека мярка и да бъде освободен, за да се яви доброволно в Република Франция и да изясни ситуацията.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Исканото лице **Т.С.Г.** е роден на ***** г., ЕГН ***** , българин,

с българско гражданство, неосъждан, адрес гр. София, жк. *****, работи като Управител на „Т. Г. С.“ ЕООД.

Постъпила е Европейска заповед за арест (ЕЗА) издадена на 16.06.2023 г. от Зам.окръжен прокурор към Окръжен съд-гр. Бордо, Република Франция, по прокурорска преписка 19031000175, № на разследването ЛСВЛ619/03, издадена въз основа на Заповед за задържане, издадена на 12.05.2023г. от заместник председател на следствието в Окръжен съд на Бордо. С процесната ЕЗА се иска предаване на исканото лице **Т.С.Г.** за провеждане на наказателно преследване срещу него за извършени от него престъпления в периода от 24. Ноември 2016 г. до 13 април 2022 г. както следва : по член 225-5, 225-6, 225-7, 225-8, 225-20, 225-21, 225-24, и 225- 25 от НК на Франция, а именно **сводничество спрямо множество лица, осъществено в организирана престъпна група**; членове 137-71, 225-4-1, 225-4-3, 225-20, 225-21 и 225- 25 от НК на Франция, а именно **трафик на хора в организирана престъпна група**; членове 450-1, 450-3, и чл. 450-5 от НК на Франция, а именно **сдружение с престъпни цели** и членове 324-1, 324-2, 324-3, 324-4, 324-5, 324-6, 324-7 и 324-8 от НК на Франция, а именно **изпиране на пари в организирана престъпна група**.

Европейската заповед за арест е издадена срещу **Т.С.Г.** за престъпления, включващи следните факти:

Разследването е започнало за това, че през 2018 г. са докарвани млади жени в гр. Бордо, принудени да проституират, придружени от мъже, включително и от **Т.С.Г.**. Една проститутка е признала за престъпление от 2016 г. извършени в гр. Бордо и в Италия. Контролът върху проститутки в гр. Бордо през 2019 и 2020 е осъществяван от **Т.С.Г.**. Той е прибирал парите от тяхно име. Няколко членове на семейството на **Т.С.Г.** са били арестувани на 13 април 2022 г. в гр. Бордо заедно с проститутки, които са довели от България. Парите от проституцията са били реинвестирани в недвижими имоти в България. Следователно **Т.С.Г.** се издирва, като извършител на престъпленията трафик на хора и сводничество с утежняващи вината обстоятелства в организирана престъпна група и изпиране на облагите от престъплението сводничество, престъпления, извършени в гр. Бордо, както и в България и Италия, между 24. Ноември 2016 г. и 13 април 2022 г.

Съгласно ЕЗА с посочените факти българският гражданин **Т.С.Г.** е осъществил съставите на престъпления по 225-5, 225-6, 225-7, 225-8, 225-20, 225-21, 225-24, и 225- 25 от НК на Франция, а именно сводничество спрямо множество лица, осъществено в организирана престъпна група; членове 137-71, 225-4-1, 225-4-3, 225-20, 225-21 и 225- 25 от НК на Франция, а именно трафик на хора в организирана престъпна група; членове 450-1, 450-3, и чл. 450-5 от НК на Франция, а именно сдружение с престъпни цели и членове 324-1, 324-2, 324-3, 324-4, 324-5, 324-6, 324-7 и 324-8 от НК на Франция, а именно изпиране на пари в организирана престъпна група.

Съдът установи изложените факти въз основа на легализирания превод

на ЕЗА, към която е приложено и копие на оригинала на ЕЗА и служебно изисканите от чуждата държава гаранции по чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА. По делото е приложена с превод на български език и Заповедта за задържане на лицето, издадена от френските власти и послужила като основание за издаване на процесната ЕЗА. При обсъждането им следва да се подчертае, че изпълняващата държава няма правомощие да изследва доказаността на фактите, описани в ЕЗА. В тази връзка неоснователни се явяват доводите на защитата на исканото лице, които касаят неговата съпричастност към инкриминираните деяния. Всички тези аргументи, могат да бъдат изложени от Т.С.Г. в хода на разследването, пред компетентните органи на Република Франция. Тези обстоятелства следва да бъдат изтъкнати пред компетентните власти на Република Франция и биха могли да съставляват основание за изменение на взетата му мярка за неотклонение, но не могат да послужат като аргумент пред настоящия състав за отказ от изпълнение на издадената ЕЗА, доколкото предмет на настоящото производство не може да бъде преценка на законосъобразността на издадената Заповед за задържане от френските власти.

Съдът е обвързан от посочените в ЕЗА престъпни състави и няма правомощия да събира доказателства и да се произнася по въпросите по съществуването на делото, които са от компетентността на съответните власти в Република Франция. В тази връзка следва да се посочи, че процедурата по изпълнение на ЕЗА е подчинена на принципа на взаимно доверие и признаване между държавите – членки, т.е. това не е процедура по съществуването на делото, а се приема априори, че органите на издаващата държава упражняват своите правомощия добросъвестно. По същата причина и съдът няма възможност да преценява вътрешното убеждение на Органа, издал Заповедта за задържане в Република Франция.

Като съобрази съдържанието на разглежданата ЕЗА и доказателствата за личността на българския гражданин, в рамките на компетентността си по същество, съдът прие, че искането за изпълнение на ЕЗА е допустимо и основателно.

Европейската заповед за арест съдържа всички изискуеми от чл. 37 от ЗЕЕЗА реквизити за допустимост.

Тя е издадена от компетентен орган – Зам.окръжен прокурор към Окръжен съд-гр. Бордо, Република Франция. В представената ЕЗА се съдържат данни относно личността на исканото лице, като е приложена и снимка на лицето. Исканото лице се издирва въз основа на Заповед за задържане, издадена на 12.05.2023г. от заместник председател на следствието в Окръжен съд на Бордо, Република Франция.

В ЕЗА е отразено, че горната граница на наказанието, което се предвижда за по-тежкото престъпление е лишаване от свобода до 20 години. Въпрос на суверенна преценка на издаващия орган е как ще квалифицира фактите, включително и в колко престъпни състава ще ги подведе.

Достатъчно е, че съгласно чл. 37, ал. 1, т. 5 ЗЕЕЗА е посочена достатъчно ясно престъпна дейност, индивидуализирана по спецификата си, както и по време и място. В този смисъл ЕЗА съдържа необходимата информация относно обстоятелствата, при които са реализирани деянията, съставите от Френския наказателен кодекс и участието на исканото лице в тях.

Налице са и предпоставките, предвидени в чл. 36 ЗЕЕЗА, за предаване на исканото лице на издаващата процесната ЕЗА държава.

Процесният случай представлява типична хипотеза на изключение от правилото за двойна наказуемост, предвидено в чл. 2, § 2 от РР на Съвета на Европа от 2002 г. за ЕЗА и транспонирано в българското законодателство чрез нормата на чл. 36, ал. 2 от ЗЕЕЗА. Изключението е налице, тъй като в ЕЗА френските съдебни власти са посочили, че престъпната дейност на исканото лице осъществява съставите на „Участие в Организирана престъпна група“, „Трафик на хора“ и „Изпиране на имущество, придобито от престъпление“. Тези деяния попадат в списъка от 32-те категории престъпления, посочени в чл. 36, ал. 3 от ЗЕЕЗА - чл. 36, ал. 3, т. 1, т. 3, т. 9 от ЗЕЕЗА и индивидуализират престъпни проява, наказуеми съгласно НК на Република Франция с повече от три години лишаване от свобода. Посочените квалификации на деянията и включването им в кръга на престъпленията по чл. 36, ал. 3 ЗЕЕЗА, не задължава съда да обсъди, дали за престъпленията, за което се иска предаване, съществува аналог и в българското право. За пълнота следва да се отбележи, че посочените престъпни състави имат и съответствие и с Наказателния кодекс на Република България: чл. 321, ал. 1, т. 2, вр. ал. 2 от НК, вр. чл. 155, ал. 1 от НК, вр. чл. 253, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК.

На следващо място, съдът намира, че не е налице нито едно от императивните основания по чл. 39 и чл. 41 ЗЕЕЗА за отказ да се изпълни ЕЗА. Най-напред престъпленията не попадат под нашата наказателна юрисдикция и няма данни българският гражданин да е осъждан за същите факти в държава членка на Европейската общност. Исканото лице не е малолетно – съгласно българското законодателство малолетни са лицата до 14 – годишна възраст.

По инициатива на съда са изискани и представени от Република Франция гаранциите по чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА. Съгласно дадените гаранции, изискващата държава гарантира, че веднъж след като въпросното лице е осъдено с влязла в сила присъда за наказание ЛОС, то това лице ще бъде върнато в България, за да изтърпи там наложеното наказание.

По този начин издаващата държава е изпълнила изискването на чл. 5, т. 3 от Рамково решение на Съвета на Европейския съюз от 13 юни 2002г. относно европейската заповед за задържане и процедурите за предаване на лица между държавите - членки (2002/584/JHA) и е покрила съответния му еквивалент по вътрешното ни право, инкорпориран в чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА.

Съдът не констатира наличието на няколко или някое от изборните

основания за отказ за изпълнение на ЕЗА по чл. 40 от ЗЕЕЗА, тъй като срещу българският гражданин не е провеждано наказателно преследване в България за същите престъпления, за които е издадена заповедта, респ. няма и прекратяване за него. От съдържанието на ЕЗА и от съпровождащите я документи, представени от френските власти, е видно, че няма процесуални пречки за провеждане на наказателното производство – включително не е изтекла давността и не е налице амнистия като задължително основание за отказ по чл. 39, т. 1 ЗЕЕЗА. Няма данни исканото лице да е изтърпяло или изтърпява наказание в държава, която не е членка на Европейския съюз, по влязла в сила присъда за същото престъпление, за което е издадена заповедта, а отделно от това престъпленията по заповедта са извършени изцяло на територията на издаващата държава.

На следващо място, съдът намира, че не е налице и факултативното основание по чл. 40, т. 4 ЗЕЕЗА съдът да откаже изпълнение на ЕЗА, защото макар лицето да е български гражданин, предаването му се иска с цел провеждане на наказателно преследване, а не с оглед привеждане на наказание лишаване от свобода и мярка, изискваща задържане.

При така изложените факти, съдът намери, че са налице процесуалните и материалноправни предпоставки за допускане на изпълнение на издадената срещу Т.С.Г. Европейска заповед за арест, като с цел осигуряване изпълнението на същата съдът взе и мярка за неотклонение „Задържане под стража“, доколкото съществува изрична императивна разпоредба в ЗЕЕЗА в този смисъл.

Така мотивиран съдът постанови решението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.